

De **Werkgroep Liturgie** denkt na over de vorm van de eredienst. Deze keer wil ik graag samen met u kijken naar liturgie en 'zich welkom weten' en de volgende gedachten met u delen ter overweging.

Elke zondagse eredienst begint bij ons in Uithuizermeeden met een welkomstwoord namens de kerkenraad. Achtergrond of persoonlijke geschiedenis, het speelt allemaal geen rol. Dat staat nog wel eens in schril contrast tot wat op andere plaatsen aan het gebeuren is, vindt u ook niet?

Een goed begin is het halve werk, ook in de liturgie. Daar waar mensen zich welkom weten, staan ze open voor wat komen gaat. Volgens Augustinus¹ is de kerk een kerk van de uitnodiging. De dienaren, dat zijn de bedienaren van de kerk, moeten uitnodigen; niet veroordelen. Dat is aan de 'Gastheer' voorbehouden. Bij de Maaltijd van de Heer van de eerste christenen mocht iedereen aanschuiven: de 'werkers van het laatste uur' (de bekeerde heidenen) net zo goed als degenen 'die de hitte van de dag' hadden gedragen (de joodse christenen), de armen net zo goed als de rijken, de onderdanen net zo goed als de leiders. Het visioen dat het evangelie ons schildert over de maaltijd in het Koninkrijk van God, gaat over één groot gemeenschapsfeest. In onze kerk komen heel verschillende mensen samen. Laten we hopen dat al die mensen zich aangesproken voelen door een open en gastvrije sfeer. Laten we blij zijn met elkaar. Degenen die er het laatst zijn bijgekomen, zijn natuurlijk even welkom als diegenen die de hitte van de dag hebben gedragen. Van 'wij' en 'zij' kan geen sprake zijn. In de ruimte van onze eredienst zijn we allemaal welkom, ook aan elkaar!

Koffie-na-de-viering wordt wel eens 'de tweede preek' genoemd. Het is een grap waar wel wat in zit. Je komt immers ook naar de kerk om andere mensen te ontmoeten. Koffie is een middel om ontmoeting tot stand te brengen. Rondom het 'bakkie troost' maken we een praatje met elkaar, wisselen nieuwtjes uit, plannen een afspraak, feliciteren een jarige of condoleren iemand met een verlies. De waarde van het kopje koffie gaat ver uit boven het maaksel van de gemalen bonen. Het brengt mensen bij elkaar en sticht gemeenschap. Tijd voor koffie - thee – ontmoeting – kennismaking. Dat laatste, kennismaking, gebeurt ook. Nieuwe kerkgangers grijpen de gelegenheid aan om even kennis te maken met de predikant / kerkelijk werker. Ze kunnen informatie vragen over ons kerkgebeuren. Maar het komt ook voor dat mensen die weinig of voor het eerst aanwezig zijn, niet worden opgevangen. Plaatsen naast mensen die nieuw aanwezig zijn, kunnen leeg blijven. Als mensen zich welkom weten, staan ze open voor wat komen gaat. Dat we ook welkom zijn aan elkaar, kan vooral blijken bij de koffie. Vang elkaar op, vooral degene die nieuw is. Sluit je niet op in je eigen klein groepje. Dan sluit je je af van iemand die er ook bij wil horen. Doe zoals bij de vredesgroet bij de Maaltijd van de Heer. Keer je naar die ander toe, geef hem / haar de hand. Heet hem / haar welkom. Dan zet de liturgie zich voort in het gewone dagse leven.

¹ De kerkvader Augustinus was bisschop van Hippo, theoloog en filosoof. (13 november 354 – 28 augustus 430).

Nummer

bankrekeningnummer

gironummer

sofi-nummer

persoonlijk identificatienummer

paspoortnummer

rijbewijsnummer

klantenkaartnummer

zorgverzekeringnummer

lidmaatschapsnummer

inschrijfnummer

abonneenummer

telefoonnummer

nummer, nummer, nummer

aan het nummer

kent men

de mens

ik vraag

mij af:

heb ik

een nummer

ben ik

een nummer?

ik wil aangesproken

worden,

ik besta,

ik heb

een naam!

Henk Schuur